

Arrest

nr. 302 842 van 7 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANGENECHTEN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige België binnengekomen op 17 april 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 19 april 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 oktober 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 21 juni 2023.

1.3. Op 20 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 juli 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun origine te zijn. Je bent geboren op (...) april 2006 in het dorp Ahmad Khel uit het district Khogyani van de provincie Nangarhar, waar je jouw hele leven verbleef tot aan jouw vertrek naar Europa.

Jouw broer werkte als soldaat voor het nationale leger en werd hierdoor soms bedreigd door de Taliban. Ruim drie jaar geleden kwam hij om het leven tijdens een aanval van de Taliban op het checkpoint waar jouw broer werkzaam was. Zo'n twee jaar na het overlijden van jouw broer sloot jouw vader zich aan bij de lokale verzetsgroep Patsun Kawanki. Ongeveer drie maanden later namen de Taliban de macht over in het hele land en diezelfde avond kwamen zij nog langs bij jouw huis op zoek naar jouw vader, die echter in Kabul was. Zelf kon jij toen onderduiken in het huis van een buurman. De Taliban zeiden aan jouw moeder dat jullie vader wapens van hen had gestolen en zij niemand levend zouden laten. De volgende ochtend ben jij met J.(...), de paternale neef van jouw moeder, naar Kabul gegaan waar jij samen met jouw vader vertrokken bent uit het land. In Iran raakte jouw vader achterop en zette jij jouw reis richting Europa alleen verder. Sindsdien heb je geen enkel nieuws over jouw vader.

Op 17 april 2022 kwam je België binnen, waar je op 19 april 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : een taskara, werkdocumenten van jouw vader en broer, foto's van jouw broer, medische documenten, Belgische schooldocumenten en een onleesbaar document.

Bij terugkeer vrees je de Taliban.

Na jouw vertrek zijn de Taliban nog één keer langsgegaan bij jouw huis en dreigden ze om iedereen te doden, waarop ze terug zijn weggegaan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Daarnaast geef jij bij het begin van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat jij enkele maanden eerder geopereerd bent en je hierdoor moeite hebt om veel te spreken en sneller moe wordt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 21.06.2023 (verder CGVS), p. 2). Uit de door jouw voorgelegde medische documenten blijkt dat jij in februari 2023 een week gehospitaliseerd bent omwille van vocht in jouw longen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud verwijzen ook jouw voogd en advocaat op jouw medische problematiek, de hiermee samengaannde vermoeidheid en de mogelijke impact daarvan op jouw verklaringen (CGVS, p. 28).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat je de vragen begreep en betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Ook verklaarde je zelf dat je alle vragen begrepen hebt, jij de tolk hebt verstaan en als jou gevraagd werd of je nog zaken wilde vragen of toevoegen drukte je enkel jouw hoop uit dat de tolk alles correct vertaald had aangezien Nederlands zijn moedertaal niet is (CGVS, p. 27, 28 en 29). Tot slot werd het persoonlijk onderhoud onderbroken door twee pauzes van minstens een kwartier (CGVS, p. 13 en 21) en werd jou aan het begin van het onderhoud tot tweemaal toe duidelijk gemaakt dat jij steeds het recht had om een extra pauze te vragen indien jij daar nood aan had (CGVS, p. 2). Jij maakte hier geen gebruik van.

Gelet op wat voorafgaat is het CGVS dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen niet kunnen volstaan om te besluiten dat je niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In

de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat jij de profielen van jouw broer als soldaat bij het nationale leger en van jouw vader als lid van een lokale verzetsgroep niet aannemelijk maakt. Aangezien jij jouw vlucht uit Afghanistan direct linkt aan het werk van jouw broer en vader en de vervolging van jouw familie die hieruit voortvloeide, wordt de geloofwaardigheid voor jouw persoonlijke vrees hierdoor ernstig gefnuikt, gezien hun job een rechtstreekse impact had op de veiligheid en maatschappelijke positie van jouw gezin.

Zo leg je zeer vage en oppervlakkige verklaringen af in verband met de taken van jouw broer. Je stelt dat hij op zijn werk was om voor de veiligheid te zorgen (CGVS, p. 13), maar als gevraagd wordt naar zijn concrete taken, antwoord je kortweg het niet te weten (CGVS, p. 14). Gevraagd of je dan helemaal niets weet over de activiteiten van jouw broer op zijn werk, antwoord je dat hij 'daar' moest blijven, hij op tijd moest eten en rusten, hij kalm moest blijven als het gevaarlijk werd en voeg je nogmaals toe het niet te weten (ibid.). Nochtans stond jouw broer wel in contact met jouw vader die hem vanop een afstand nauwgezet in het oog hield (ibid.). Gevraagd of jouw broer deelnam aan gevechten, antwoord je niet zeker te zijn, maar stel je algemeen dat checkpoints wel worden aangevallen (ibid.). Dat jij op geen enkel moment kan uitweiden over de activiteiten van jouw broer als je hiertoe de kans krijgt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn profiel.

Verder geef je aan geen mensen te kennen van het werk van jouw broer en niet te weten wie zijn leidinggevende was (CGVS, p. 15). Voorts verklaar je dat jouw broer voor het leger begon te werken uit armoede en omdat de Taliban de volwassenen in het dorp lastig vielen (ibid.). Gevraagd wat de andere jonge mannen uit jouw dorp deden om te overleven, antwoord je dat de meesten in de landbouw werkten – jullie hadden ook een landbouwveld en zaten dus in een gelijkaardige situatie (CGVS, p. 7, 8 en 20) – maar veel volwassenen ook 'verdwenen' naar andere provincies om voor het leger te gaan werken (CGVS, p. 16). Je slaagt er echter wederom niet in om dit aannemelijk te maken en hier concrete informatie bij te geven. Gevraagd welke volwassenen uit jouw dorp verdwenen zijn, antwoord je vaagweg dat het er 'veel' zijn, je niet alle namen kent maar wel de gezichten (ibid.).

Daarnaast leg je inconsistente en vage verklaringen af over de werkplaats van jouw broer. Je geeft aan dat hij in Tamir werkte in het district Tagab van de provincie Nangarhar. Gevraagd of Tamir een dorp, een checkpoint of iets anders is, antwoord je dat je het niet weet en dat het een plek is waar ze stonden en dat ze verdedigden (CGVS, p. 16). Gevraagd of jouw broer altijd op die plaats gewerkt heeft of ook op andere plekken, antwoord je dat hij ook naar andere plaatsen ging, maar meestal in Tamir verbleef (ibid.). Als dan gevraagd wordt om meer uitleg te geven bij die andere plaatsen, antwoord je daar niets over te weten en wijzig je jouw verklaringen door te stellen dat jouw broer enkel op die ene plaats werkte en verklaar je dat de gestelde vragen soms moeilijk zijn (ibid.).

Voorts geef je aan dat jouw broer zijn loon overmaakte aan jouw vader, maar heb je geen idee hoe dat precies in zijn werk ging (CGVS, p. 16 en 17).

Ook over de werkzaamheden van jouw vader bij een lokale verzetsgroep blijven jouw verklaringen vaag en zeer summier. Zo stel je dat jouw vader – in tegenstelling tot jouw broer – cash geld kreeg en in burgerkleren rondliep, maar weet je niet wie hem dat contant geld uitbetaalde (CGVS, p. 9). Ook verklaar je in eerste instantie niet te weten wie Patsun Kawanki opgericht heeft om na wat aandringen te verklaren dat het verschillende dorpschoufden waren (CGVS, p. 9 en 10). Voorts verklaar je wel te weten dat de overheid Patsun Kawanki steunde, maar als hierop wordt doorgevraagd kan je helemaal niet duiden op welke manier die steun zich precies uitte (CGVS, p. 9).

Daarenboven is het volstrekt onduidelijk hoe jouw vader zich heeft aangesloten bij die verzetsgroep. Je verklaart dat 'iemand van het districtshuis' of 'iemand anders van de autoriteiten' jouw vader heeft aangeboden om lid te worden (CGVS, p. 8), maar slaagt er niet in om dit preciezer te duiden. Gevraagd of je daar nog meer informatie over hebt, antwoord je het niet te weten (CGVS, p. 10). Gevraagd wie precies van het districtshuis jouw vader die job heeft aangeboden, antwoord je het niet te weten (ibid.). Gevraagd hoe het districtshuis bij jouw vader is uitgekomen, antwoord je dat jouw vader daar vele mensen kende en ze 'misschien' zo contact hebben gelegd (ibid.).

Ook over de activiteiten van jouw vader is jouw kennis zeer beknopt. Je stelt dat jouw vader gewapend was en indien nodig moest deelnemen aan gevechten/conflicten (CGVS, p. 11), maar slaagt er op geen enkel moment in om hierover uit te weiden. Gevraagd hoe vaak jouw vader deelnam aan gevechten, antwoord je het niet te weten (ibid.). Opgemerkt dat jouw vader net als jij thuis woonde – hij kwam nog meermaals per week naar huis toen hij actief was voor Patsun Kawanki (CGVS, p. 12) – en jij toch een idee moet hebben hoe vaak jouw vader deelnam aan gevechten, antwoord je dat je het niet weet, zij verzamelden in kleine villa's, maar jij niet weet hoe vaak zij de wapens opnamen (CGVS, p. 11). Je weet

echter niet – zelfs niet bij benadering – waar die villa's lagen (CGVS, p. 12). Ook ken je geen andere mensen die lid waren van Patsun Kawanki (ibid.).

Verder verklaar je dat je toen jij in Afghanistan woonde niet wist dat jouw vader werkte voor die verzetsgroep (ibid.), maar is het merkwaardig dat jij niet kan duiden hoe jouw vader zijn frequente afwezigheden verantwoordde tegenover zijn kinderen. Gevraagd wat jij dacht dat jouw vader deed toen hij niet thuis was, antwoord je dat het voor jou duidelijk was dat hij 'ergens' werkte (ibid.). Gevraagd waar jij dacht dat hij werkte, antwoord je dat je het niet wist (ibid.). Aangezien jij volgens jouw verklaringen niet met jouw vrienden mocht praten over het werk van jouw vader is het vreemd dat jouw ouders jou geen alibi zouden verschaft hebben om nieuwsgierige dorpelingen en vrienden van antwoord te kunnen dienen als zij vragen zouden gesteld hebben over de werkzaamheden van jouw vader.

Van jou, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat je alle details van jouw broers en vaders activiteiten kan weergeven, toch kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat jij over meer gedetailleerde kennis beschikt in dit verband aangezien je jarenlang thuis hebt gewoond tussen andere familieleden, jouw vader nauwgezet de werkactiviteiten van jouw broer vanop een afstand in de gaten hield (CGVS, p. 15), jij samen met jouw vader vertrokken bent uit het land (CGVS, p. 25), jij nog in contact staat met jouw moeder en oom (CGVS, p. 18 en 19) en stelt voor jouw leven te vrezan omwille van deze activiteiten. Dat jij de antwoorden op deze basisvragen dan ook stevast schuldig moet blijven, doet ernstige vragen rijzen over jouw verklaringen dat jouw broer en vader werkzaam waren voor respectievelijk het nationale leger en een lokale verzetsgroep. De vaststelling dat jij amper kan uitweiden over hun werkzaamheden, leidt er dan ook toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.

Daarnaast leg jij werkdocumenten en –foto's voor om de jobs van jouw broer en vader aannemelijk te maken. Jij slaagt er echter niet in om hier veel duiding bij te geven.

Zo weet je niet waar of wanneer de foto's van jouw broer genomen zijn en wie de andere personen op de foto's zijn, behalve dat het waarschijnlijk zijn collega's waren (CGVS, p. 18). Als dan gevraagd wordt naar foto's waarop jij te zien bent met jouw broer, antwoord je dat jij die niet kan voorleggen aangezien de gsm van jouw broer verloren is gegaan (ibid.). De foto's van jouw broer als soldaat zouden op een aparte geheugenkaart hebben gestaan die jij van jouw broer had gekregen (CGVS, p. 13). Om diezelfde reden zou jij geen foto's hebben waarop jij te zien bent met jouw vader (CGVS, p. 12 en 13). Of jouw broer de persoon in kwestie op de foto's is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden.

Er dient nog opgemerkt dat de werkdocumenten van jouw broer en vader an sich onvoldoende zijn om hun profiel en jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. De werkdocumenten zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. Of jouw broer en vader de personen zijn die op de certificaten vermeld worden kan ook niet met zekerheid bevestigd worden.

Bovenstaande toont aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan de werkzaamheden van jouw broer bij het Afghaanse nationale leger en van jouw vader bij een lokale verzetsgroep.

Daarenboven maak jij het overlijden van jouw broer J.(...) G.(...) niet aannemelijk. Je verklaart dat hij om het leven is gekomen tijdens een aanval van de Taliban op zijn werkplaats in Tagab-district, maar je slaagt er niet in om enige concrete duiding te geven bij de omstandigheden van dat gevecht. Gevraagd of jij nog meer informatie hebt over het gevecht waarbij jouw broer om het leven kwam, antwoord je kortweg van niet (CGVS, p. 23). Gevraagd naar andere slachtoffers, antwoord je dat er drie soldaten om het leven zijn gekomen, maar geen informatie te hebben over hun identiteit (ibid.). Gevraagd op welke manier de Taliban het checkpoint hebben aangevallen, antwoord je het niet te weten (ibid.). Gevraagd of het een grote of kleine aanval was en of de Taliban met veel of weinig waren, antwoord je geen informatie te hebben en enkel te weten dat je broer om het leven is gekomen (ibid.). Gevraagd of er ook Taliban zijn gestorven, antwoord je het niet te weten (ibid.). Dat jij op geen enkel moment kan uitweiden over de precieze context waarin jouw broer overleden is en jij steeds terugvalt op vage en algemene uitspraken, ondergraaft de geloofwaardigheid van jouw verklaringen hierover.

Ook is het opvallend dat er volgens jouw verklaringen geen foto's bestaan de begrafenis van jouw broer. Je stelt dat er door niemand foto's zijn genomen en er bij jullie geen traditie bestaat om de 'gegevens' van de overledene te bewaren (CGVS, p. 23).

Bovenstaande toont aan dat jij het overlijden van jouw broer J.(...) G.(...) niet geloofwaardig maakt.

Daarnaast maak jij de verdwijning van jouw vader evenmin geloofwaardig. Eerst en vooral dient opgemerkt dat jij doorheen de verschillende asielpcedures in Europa tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over jouw vader. Zo verklaarde je in Oostenrijk dat jouw vader overleden was (zie blauwe map, stuk 3, Dublin-document Oostenrijk). Hiermee geconfronteerd, ontken je dat gezegd te hebben in Oostenrijk (CGVS, p. 20). Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn netwerk.

Ook in België leg jij inconsistente en merkwaardige verklaringen af over de situatie van jouw vader. Zo verklaarde je op de DVZ dat de Taliban vlak na de machtsovername jouw huis binnenvielen, jouw vader wegvluchtte en hij sindsdien spoorloos is (vragenlijst CGVS, punt 5). Jij kon dan weer onderduiken in het huis van een buurman (ibid.). Op het CGVS verklaar je dan weer dat jouw vader niet thuis was toen de Taliban binnenvielen, maar hij in Kabul zat en jij hem later – nadat je was ondergedoken bij de buurman – vervoegde in de hoofdstad om dan samen met hem het land te verlaten (CGVS, p. 24 en 25), hetgeen contrasteert met jouw verklaringen op de DVZ dat jouw vader sinds de inval van de Taliban in jullie huis spoorloos was.

Jij slaagt er ook niet in om aannemelijk te maken dat jouw vader in Kabul was toen de Taliban binnenvielen. Gevraagd wat jouw vader daar deed, antwoord je dat hij jouw vader was en jij hem geen vragen mocht stellen (CGVS, p. 24). Gevraagd waarom jouw vader volgens jouw mening in Kabul was, antwoord je opnieuw dat je hem niets mocht vragen en niet mocht tussenkomen in zijn privéleven (CGVS, p. 25). Het is vreemd dat jij geen enkele uitleg kan geven over de toenmalige aanwezigheid van jouw vader in de hoofdstad.

Verder verklaar jij dat jij met jouw vader naar Iran reisde waar hij achterop raakte en jij jou verplicht zag om alleen verder te reizen. Ook deze gebeurtenis maak jij echter niet aannemelijk. Jouw verklaringen hieromtrent blijven immers zeer oppervlakkig. Gevraagd of jij – nadat jouw vader was achtergebleven in het huis van de smokkelaar – nog gevraagd hebt aan de smokkelaar wat er gebeurd is met jouw vader, antwoord je dat je dat niet mocht, niet kon en jij bovendien destijds geen gsm had (CGVS, p. 26). Gevraagd of jij dan helemaal niet vroeg aan de smokkelaar wat er gebeurd was met jouw vader, antwoord je jullie van de ene smokkelaar naar de andere werden overgebracht en jullie geen keuze hadden (ibid.). Nogmaals gevraagd of jij dan helemaal niet vroeg aan de smokkelaar wat er gebeurd was met jouw vader, herhaal je dat jij niets mocht vragen aan de begeleiders/smokkelaars (ibid.). Uit jouw summiere verklaringen blijkt weinig wil en vastberadenheid om jouw vader te lokaliseren. Je legt steeds de verantwoordelijkheid bij de smokkelaar(s) en verwijst telkens naar de weinig evidente omstandigheden en het gebrek aan mogelijkheden om jouw vader te contacteren, maar toont op geen enkel moment aan wat je zelf ondernomen hebt om nieuws over jouw vader te krijgen.

Opgemerkt dat jouw vader en jij samen vertrokken op een lange, gevaarlijke reis en gevraagd of jullie afspraken maakten wat te doen als jullie elkaar zouden kwijtspelen, antwoord je dat jouw vader jou aanmoedigde om alleen verder te reizen (ibid.). Opgemerkt dat de vraag was of jullie concrete afspraken hadden gemaakt wat te doen als jullie elkaar zouden kwijtspelen, antwoord je dat jouw vader daar niets over zei en herhaal je dat hij jou aanmoedigde om verder te reizen (ibid.). Het gebrek aan duidelijke afspraken en mogelijkheden om elkaar te contacteren op het moment dat jullie in Iran in andere groepen worden ingedeeld is zeer opvallend te noemen. Jullie hadden immers nog contact voor jullie scheiding – jouw vader moedigde jou aan om door te reizen – en het is dan ook weinig aannemelijk dat jullie geen concrete afspraken zouden gemaakt hebben om in de toekomst – later tijdens het traject of bij aankomst in Europa – opnieuw in contact te treden.

Ook na jouw aankomst en permanente vestiging in een veilig land als België heb jij opvallend weinig moeite gedaan om jouw vader te lokaliseren. Gevraagd welke stappen jij vanuit België hebt ondernomen om jouw vader opnieuw te contacteren/lokaliseren, antwoord je dat je tot vandaag niets hebt ondernomen – jij bent op het moment van die uitspraak meer dan een jaar in België – en J.(...) contact had met de smokkelaar (ibid.). Gevraagd welke stappen J.(...) in Afghanistan nog ondernomen heeft om jouw vader opnieuw te contacteren/lokaliseren, antwoord je dat J.(...) klacht wou indienen bij de smokkelaar maar die hem uittachte (ibid.). Gevraagd of J.(...) nog iets anders heeft ondernomen om jouw vader te vinden, antwoord je dat hij niet bij machte is om 'ze' te dwingen (CGVS, p. 27). Jij slaagt er niet in concreet aan te tonen hoe jij en jouw familie jouw vader proberen te lokaliseren. Je verwijst telkens naar de smokkelaar als eindpunt van jullie pogingen, maar er kan redelijkerwijze verwacht worden dat de inspanningen van jouw familie en jij verder zouden gaan om kost wat kost nieuws te krijgen over jouw vader.

Voorts leg je ook zeer vage en oppervlakkige verklaringen af over de concrete vervolgingsfeiten van de Taliban. Zo stel je dat jouw broer bedreigd werd door de Taliban omwille van zijn job, maar slaag je er niet om dit concreet te maken. Zo weet je niet wanneer de bedreigingen tegenover jouw broer gestart zijn – je verklaart hierover geen details te kennen –, op welke manier de Taliban jouw broer bedreigden/voorstelden deden en wie van de Taliban jouw broer in het vizier namen (CGVS, p. 22).

Ten slotte verklaarde je op de DVZ dat enkele neven van jouw vader lid waren van de Taliban en hem viseerden (vragenlijst CGVS, punt 5). Op het CGVS verklaar je dan weer dat het 'verre, verre' neven van jouw vader zijn en kan je hierover wederom geen concrete informatie verschaffen. Gevraagd hoe die verre neven familie zijn van jouw vader, antwoord je dat jullie geen relatie hebben met die personen, zij gewoon inwoners zijn van dezelfde regio en het daarom verre neven zijn (CGVS, p. 24). Gevraagd of jullie dan geen bloedband hebben met die personen, antwoord je van niet (ibid.). Gevraagd of jullie dan elke man uit jullie dorp een verre neef noemen, antwoord je dat zij wel degelijk een verre familielatie hebben met jouw vader of moeder – eerder had je altijd over neven of verre neven van jouw vader – maar zij voor jou

persoonlijk geen waarde hebben (ibid.). Gevraagd wie de ouders zijn van die verre neven, antwoord je het niet te weten zijn (ibid.). Voorgaande toont aan dat jij geen specifieke informatie kan verschaffen over de personen die jij verklaart te vrezen bij terugkeer naar Afghanistan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen toont aan dat jij niet aannemelijk maakt een risico op vervolging te lopen bij terugkeer naar Afghanistan.

De door jouw voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Zo is de neergelegde taskara slechts een indicatie van jouw identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

De medische documenten werden hierboven reeds besproken. Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Ook de werkdocumenten en – foto's van jouw broer en vader werden hierboven reeds besproken.

Jouw Belgische schooldocumenten tonen dan weer geen persoonlijke vrees aan bij terugkeer naar Afghanistan.

Verder leg jij nog een onleesbaar document voor. Aangezien de inhoud niet duidelijk is, kan dit document niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat jouw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud aanhaalt dat jouw verblijf in het Westen geen goed zal gedaan hebben aan de algemene perceptie van de Taliban over jou en jouw familie (CGVS, p. 28). Jouw voogd voegt nog toe dat jij goed geïntegreerd bent op school en in België en dat die goede integratie in jouw nadeel zal spelen bij terugkeer naar Afghanistan (ibid.). Om dit te ondersteunen leg je Belgische schooldocumenten voor. Uit die getuigenissen blijkt dat jij jou in het begin van het schooljaar leergierig en bereidwillig opstelde. Er blijkt echter ook uit dat jouw houding naar het einde van 2022 minder positief werd, je bij momenten niets deed in klas, je niet altijd respectvol was tegenover de leerkrachten en jij gewaarschuwd werd om je niet te veel te laten beïnvloeden door andere leerlingen, met name M.(...).

Zelf geef jij aan dat de Taliban kwaadaardige mensen zijn omdat ze niemand vrij laten, ze vrouwen dwingen om een burka te dragen, ze geen seksuele betrekkingen toelaten tussen personen zonder een relatie/huwelijk en mannen hun baard niet zomaar mogen afscheren (CGVS, p. 5 en 6). Ook geef je aan tevreden te zijn over de Belgische overheid omdat ze toelaat dat jij alcohol drinkt, porno kijkt en seks hebt met meisjes (CGVS, p. 6). Op het einde van het onderhoud voeg je nog toe dat jij sinds jouw 1,5 jaar in België kan genieten en jij vrije keuzes kan maken wat betreft jouw kleren, kapsel en gezichtsbeharing (CGVS, p. 27).

Er dient echter opgemerkt dat hieruit enkel een voorkeur blijkt voor een westerse levensstijl zonder dat jouw gedachtengoed fundamenteel veranderd is. Er kan dan ook aangevoerd worden dat aanpassingen aan de in Afghanistan geldende normen en waarden op vlak van dergelijke gedragingen geen vervolging of ernstige schade inhouden.

Dat jij hier school loopt kan niet volstaan om aan te tonen dat jij je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat je deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees

voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot jouw 15,5 jaar in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Ook dient opgemerkt dat jij Afghanistan slechts iets meer dan 1,5 jaar geleden verlaten hebt en jij nog maar sinds april 2022 in één en hetzelfde land verblijft, nl. België. Bovendien stel je twee jaar onderwijs te hebben gevolgd in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 11). Daarenboven wonen jouw moeder en jongere broer en zus nog steeds in jouw geboortedorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 16a en 18). Hierboven werd reeds aangetoond dat er geen geloof kan gehecht worden aan het overlijden van jouw oudere broer J.(...) G.(...) en de verdwijning van jouw vader, hetgeen doet vermoeden dat jij de Belgische asielautoriteiten geen zicht wenst te bieden op jouw volledig, huidig netwerk in jouw regio van herkomst. Ook dient opgemerkt dat jij tot op vandaag via WhatsApp wekelijks contact onderhoudt met jeugdvrienden uit jouw regio van herkomst waarmee jij opgroeide (CGVS, p. 19). Dat jij verklaart niet te weten of die jeugdvrienden zich momenteel nog in jouw herkomstregio bevinden is niet geloofwaardig. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen

en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet

van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het “*administratief beginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*”.

Verzoeker wijst vooreerst op zijn kwetsbaar profiel omwille van zijn jonge leeftijd. Hij meent in dit verband dat er onvoldoende rekening is gehouden met deze jeugdige leeftijd en maturiteit en zijn kwetsbare mentale toestand bij de beoordeling van zijn relaas en de bijzondere steunmaatregelen ontoereikend waren.

In een volgend onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing aangaande zijn problemen met de taliban en besluit hij dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Voorts gaat verzoeker in op zijn situatie als ‘verwesterde Afghaan’ na de machtsovername door de taliban. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal duidelijk naliët om zijn situatie na deze machtsovername grondig te analyseren. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad en diverse rapporten en artikels, zet verzoeker de situatie uiteen van teruggekeerde Afghanen die verwesterd zijn of als dusdanig worden gepercipieerd. Verzoeker merkt ten aanzien van zijn eigen situatie op dat hij een andere kledingstijl heeft, geen lange baard heeft, in zijn vrije tijd graag naar muziek luistert, hij anderhalf jaar in België verblijft en hier naar school gaat en studentenarbeid verricht. Hij leerde in België zelfstandig te zijn en voor zichzelf beslissingen te nemen. Hij acht het onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving die gebaseerd is op het belang van hiërarchie en niet op vrije wil. Zijn vrees om als verwesterd te worden gepercipieerd is dan ook reëel. Zo is het voor hem zeer natuurlijk geworden om met vrouwen te praten, hen vragen te stellen en hun mening te waarderen, alsook om oogcontact te maken wanneer hij een gesprek voert. Verzoeker is goed geïntegreerd, hij heeft misschien een moeilijker periode gekend maar intussen is hij weer op “het rechte pad”. Hij nam deel aan een project van de stad Verviers, hij legt een getuigenverklaring voor van een maatschappelijk werker en van een leerkracht, hij is op zoek naar een pleegfamilie. Verzoeker besluit dat hij niet bekend is met de regels en sociaal aanvaardbare gedragingen die door de taliban werden opgelegd.

Vervolgens gaat verzoeker zeer uitgebreid in op de humanitaire crisis, de socio-economische situatie en de veiligheidssituatie in Afghanistan. In dit verband citeert hij uit en refereert hij aan tal van rapporten, artikels en rechtspraak.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stukken:

- een getuigenverklaring “Verviers Plan de Prévention” van 7 augustus 2023 (stuk 3);
- een toelatingsbewijs project “été solidaire” (stuk 4);
- een getuigenis van K.W., sociaal assistent bij Le Cap Verviers van 12 augustus 2023 (stuk 5);
- een getuigenis van F.M., leerkracht DASPA van augustus 2023 (stuk 6).

2.2.2. Op 7 februari 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende stukken en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;

- COI Focus “Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023.

2.2.3. Op 8 februari 2024 dient verzoeker een aanvullende nota in met daarbij gevoegd volgende stukken:

- een attest dat verzoeker ingeschreven is in het Institut Notre-Dame in Heusy-Verviers voor het schooljaar 2023-2024 en dat hij de lessen volgt (stuk 1);
- een getuigenverklaring van S.D., leerkracht, van 6 februari 2024 (stuk 2);
- een getuigenverklaring J.-A. V.B., leerkracht DASPA, van 19 juni 2023 (stuk 3);
- een beslissing van de “Conseil d’Intégration” van 28 juni 2023 waarbij verzoeker toegelaten wordt tot het derde jaar beroepsonderwijs (stuk 4);
- een aanwezigheidsattest van verzoeker bij een cursus van het Rode Kruis op 26 mei 2023 (stuk 5);
- een getuigenverklaring van C.d.R. van het Centre Educatif Verviétois van 5 februari 2024 (stuk 6);
- een arbeidsovereenkomst voor studenten voor de zomer van 2023 daterend van 12 juni 2023 (stuk 7);
- een getuigenverklaring van M.F., sociaal werker, van 4 februari 2024 (stuk 8);
- een getuigenverklaring van K.W., sociaal werkster, van 12 augustus 2023 (stuk 9);
- een ongedateerde getuigenverklaring van E.N., de vriendin van verzoeker (stuk 10);
- foto's van verzoeker tijdens activiteiten in België (stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land

van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Verzoeker geeft niet aan welke bepaling van artikel 47 van het Handvest, dat het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht behelst, specifiek door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Evenmin geeft hij concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker maakt het profiel van zijn broer als soldaat bij het nationale leger en dat van zijn vader als lid van een lokale verzetsgroep niet aannemelijk zodat er geen geloof aan kan worden gehecht;

(ii) verzoeker maakt het overlijden van zijn broer J.G. niet aannemelijk;

(iii) verzoekers verklaringen over de verdwijning van zijn vader zijn niet aannemelijk;

(iv) verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vader in Iran achterop geraakte zodat hij verplicht was om alleen verder te reizen;

(v) verzoeker legt zeer vage en oppervlakkige verklaringen af over de concrete vervolgingsfeiten van de taliban en over zijn verre neven die lid zouden zijn van de taliban;

(vi) de documenten die verzoeker voorlegt, wijzigen niets aan deze beslissing;

(vii) inzake verzoekers verblijf in het westen blijkt uit zijn verklaringen enkel een voorkeur voor een westerse levensstijl zonder dat zijn gedachtengoed fundamenteel veranderd is; uit de beschikbare landeninformatie kan echter niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden;

(viii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(ix) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire

situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan op dit punt niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Voorgaande opmerkingen

2.3.5.1. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Het persoonlijk onderhoud van verzoeker werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 21 juni 2023 was verzoeker zeventien jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers voogd en advocaat waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Verzoeker kan zodoende niet dienstig betogen dat onvoldoende, laat staan geen enkele rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, noch dat deze nergens werd vermeld in de bestreden beslissing of dat niet wordt uiteengezet welke maatregelen werden genomen in dit verband.

Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker brengt door meermaals zijn jeugdige leeftijd te benadrukken geen concrete argumenten bij die voorgaande bevindingen kunnen ontkrachten.

2.3.5.2. De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De commissaris-generaal heeft in zijn aanvullende nota van 8 februari 2024 ook een actualisering gegeven van de beschikbare landeninfo. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Het betoog van verzoeker in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota, doet hierover niet anders denken.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan de taliban. Verzoekers broer werkte als soldaat voor het nationale leger en kwam om het leven tijdens een aanval van de taliban. Verzoekers vader sloot zich aan bij de lokale verzetsgroep Patsun Kawanki. Op de dag van de machtsovername kwamen de taliban bij hen thuis langs op zoek naar verzoekers vader, ze beschuldigden hem ervan wapens van hen gestolen te hebben en zouden niemand laten leven. Verzoekers integratie in België en zijn naar school gaan, zijn volgens hem elementen die geen goed doen aan de algemene perceptie van de taliban over hem en zijn familie.

2.3.6.2. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn (toegeschreven) verwestering. Verzoeker gaat daarbij uitvoerig in op rechtspraak en rechtsleer met betrekking tot de invulling van het concept verwestering, de risico's omwille van (toegeschreven) verwestering als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa, het gebrek aan actuele, betrouwbare en objectieve informatie, historische indicaties van vervolging en zijn individuele situatie. Verzoeker wijst erop dat hij zich gebruiken en gewoontes eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan. Zo is het voor hem zeer natuurlijk geworden om met vrouwen te praten en is hij gewoon geworden om oogcontact te maken tijdens een gesprek. Verzoeker heeft zich als tiener tijdelijk laten beïnvloeden door anderen maar is intussen weer op het rechte pad. Hij nam deel aan het project "été solidaire" van de dienst "Plan Prévention" van de stad Verviers, hij wordt in uiterst gunstige bewoordingen omschreven. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker verschillende stukken.

Bij aanvullende nota van 9 februari 2024 legt verzoeker bijkomende stukken voor die volgens hem blijken geven van een goede integratie en een bereidheid om deze verder te perfectioneren.

In de bestreden beslissing wordt het volgende overwogen:

"Volledigheidshalve dient opgemerkt dat jouw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud aanhaalt dat jouw verblijf in het Westen geen goed zal gedaan hebben aan de algemene perceptie van de Taliban over jou en jouw familie (CGVS, p. 28). Jouw voogd voegt nog toe dat jij goed geïntegreerd bent op school en in België en dat die goede integratie in jouw nadeel zal spelen bij terugkeer naar Afghanistan (ibid.). Om dit te ondersteunen leg je Belgische schooldocumenten voor. Uit die getuigenissen blijkt dat jij jou in het begin van het schooljaar leergierig en bereidwillig opstelde. Er blijkt echter ook uit dat jouw houding naar het einde van 2022 minder positief werd, je bij momenten niets deed in klas, je niet altijd respectvol was tegenover de leerkrachten en jij gewaarschuwd werd om je niet te veel te laten beïnvloeden door andere leerlingen, met name M.(...).

Zelf geef jij aan dat de Taliban kwaadaardige mensen zijn omdat ze niemand vrij laten, ze vrouwen dwingen om een burka te dragen, ze geen seksuele betrekkingen toelaten tussen personen zonder een relatie/huwelijk en mannen hun baard niet zomaar mogen afscheren (CGVS, p. 5 en 6). Ook geef je aan tevreden te zijn over de Belgische overheid omdat ze toelaat dat jij alcohol drinkt, porno kijkt en seks hebt met meisjes (CGVS, p. 6). Op het einde van het onderhoud voeg je nog toe dat jij sinds jouw 1,5 jaar in België kan genieten en jij vrije keuzes kan maken wat betreft jouw kleren, kapsel en gezichtsbeharing (CGVS, p. 27).

Er dient echter opgemerkt dat hieruit enkel een voorkeur blijkt voor een westerse levensstijl zonder dat jouw gedachtengoed fundamenteel veranderd is. Er kan dan ook aangevoerd worden dat aanpassingen

aan de in Afghanistan gelden normen en waarden op vlak van dergelijke gedragingen geen vervolging of ernstige schade inhouden.

Dat jij hier school loopt kan niet volstaan om aan te tonen dat jij je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat je deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot jouw 15,5 jaar in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Ook dient opgemerkt dat jij Afghanistan slechts iets meer dan 1,5 jaar geleden verlaten hebt en jij nog maar sinds april 2022 in één en hetzelfde land verblijft, nl. België. Bovendien stel

je twee jaar onderwijs te hebben gevolgd in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 11). Daarenboven wonen jouw moeder en jongere broer en zus nog steeds in jouw geboortedorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 16a en 18). Hierboven werd reeds aangetoond dat er geen geloof kan gehecht worden aan het overlijden van jouw oudere broer J.(...) G.(...) en de verdwijning van jouw vader, hetgeen doet vermoeden dat jij de Belgische asielautoriteiten geen zicht wenst te bieden op jouw volledig, huidig netwerk in jouw regio van herkomst. Ook dient opgemerkt dat jij tot op vandaag via WhatsApp wekelijks contact onderhoudt met jeugdvrienden uit jouw regio van herkomst waarmee jij opgroeide (CGVS, p. 19). Dat jij verklaart niet te weten of die jeugdvrienden zich momenteel nog in jouw herkomstregio bevinden is niet geloofwaardig. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

2.3.6.2.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, *Migracijos departamentas*, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip ‘politieke overtuiging’ vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, pt. 36-37 en 46, 49).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-

55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

2.3.6.2.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn. Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023, p. 96-100).

2.3.6.2.3. *In casu* blijkt uit de stukken van het dossier het volgende. Verzoeker is kort na de machtsovername in augustus 2021 vertrokken uit Afghanistan. Hij was toen 15 jaar. Hij is in België toegekomen in april 2022 en diende op 17 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in, hij was toen 16 jaar. Intussen is verzoeker 17 jaar en verblijft hij bijna drie jaar in België. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift en bij zijn aanvullende nota van 9 februari 2024 verschillende stukken.

Stuk 3 bij het verzoekschrift betreft een getuigenverklaring van drie medewerkers van “Verviers Plan de Prévention” van 7 augustus 2023 waarin ze stellen dat dit een organisatie is die aan bepaalde jongeren de kans geeft om, buiten het centrum waar ze verblijven, deel te nemen aan activiteiten en projecten om zo hun integratie te bevorderen. Verzoeker mocht deelnemen aan het project “été solidaire” en heeft zo een werkervaring opgedaan van tien dagen. Hij toonde zich hierbij stipt, zelfstandig, gemotiveerd, hij heeft niet getwijfeld om zich te mengen in de groep en heeft zo ook zijn kennis van het Frans bijgeschaafd. Stuk 4 betreft het toelatingsbewijs tot het project “été solidaire”. Stuk 5 betreft een getuigenis van K.W., sociaal assistent bij Le Cap Verviers van 12 augustus 2023, waarin ze schrijft dat ze tijdens activiteiten in het centrum verzoeker heeft leren kennen, een vertrouwensrelatie met hem opgebouwd heeft en een individuele opvolging gestart is. Zij stelt dat verzoeker een sociale jongeman is die gemakkelijk relaties aanknoopt met andere jongeren, hij neemt regelmatig deel aan activiteiten waarbij er zowel Belgische jongeren als niet-begeleide minderjarigen aan deelnemen. Verzoeker spreekt volgens haar al zeer goed Frans, wat gelinkt is aan zijn nieuwsgierigheid en zijn wil om vooruit te gaan. Ze stelt dat verzoeker zich enigszins wenst los te maken van zijn gemeenschap om andere levenswijzen te ontdekken. Verzoeker heeft ook al stappen gezet om een pleegfamilie te vinden. Verzoeker is respectvol tegenover iedereen. Stuk 6 betreft een getuigenis van F.M., leerkracht DASPA van augustus 2023, waarin ze schrijft dat verzoeker moedig, stipt en sociaal is en een grote wil vertoont om de zaken goed te doen. Hij was altijd aanwezig in de klas en was enthousiast bij het deelnemen aan verschillende projecten en het ontmoeten van andere leerlingen op school.

Stuk 1 bij de aanvullende nota betreft een attest van 6 februari 2024 van inschrijving en het volgen van de lessen gedurende het schooljaar 2023-2024 in het derde jaar beroepsonderwijs. Stuk 2 betreft een getuigenverklaring van S.D., leerkracht van verzoeker, van 6 februari 2024. Stuk 3 betreft een getuigenverklaring van J.-A. V.B., leerkracht Frans DASPA, van 19 juni 2023. Stuk 4 betreft de beslissing van de “Conseil d'intégration” van 28 juni 2023 waarin vermeld wordt dat verzoeker toegelaten wordt tot het derde jaar beroepsonderwijs (automechaniek). Stuk 5 betreft een deelnamebewijs van verzoeker aan een vorming van drie uren van het Rode Kruis op 26 mei 2023. Stuk 6 betreft een getuigenverklaring van C.d.R. van het Centre Culturel Educatif Verviétois van 5 februari 2024. Stuk 7 betreft een arbeidsovereenkomst voor studenten bij de gemeente Verviers van 12 juni 2023 voor werk in juli gedurende tien dagen. Stuk 8 betreft een getuigenis van M.F., sociaal werker bij CAP Verviers, van 4 februari 2024. Stuk 9 betreft een getuigenis van K.W., sociaal werkster bij CAP Verviers van 12 augustus 2023, die reeds werd neergelegd bij het verzoekschrift als stuk 5. Stuk 10 betreft een getuigenverklaring van E.N., verzoekers vriendinnetje, van februari 2024. Zij stelt dat ze met verzoeker in de klas zat en hem zo heeft leren kennen, verzoeker leert goed Frans en integreert goed in de maatschappij. Stuk 11 betreft foto's van verzoeker tijdens activiteiten in België met andere jongeren. De drie voorgelegde getuigenverklaringen zijn lovend over verzoeker en benadrukken zijn respect voor anderen en zijn gemotiveerdheid om het Frans te leren.

Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende documenten blijkt aldus dat verzoeker zich een van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs volgt, zich ook actief heeft begeven in de maatschappij, en als jonge adolescent al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in het Afghanistan van voor de machtsovername door de taliban doorgemaakt, maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België doorbrengt en dat deze periode in zijn ontwikkeling waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021. Dit te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zeker vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

Zijn jonge leeftijd maakt dat verzoeker erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en zijn verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie in het verzoekschrift. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie wijst op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Er wordt dus rekening gehouden met verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime, de precare veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, het beginsel van het hoger belang van het kind, de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten. Daarom is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging.

2.3.6.3. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden

beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

2.3.6.4. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 140).

2.3.7. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET